

Sygn. akt II Ka 309/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borek

Sędziowie: SSO Mariusz Sztorc (spr.)

SSR del. do SO Anna Romańska

Protokolant: st.sekretarz sądowy Ewa Gronko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Marioli Zarzyki-Rzucidło

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2013 r.

sprawy skazanego **B. B.**

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Łąncucie

z dnia 21 marca 2013 r., sygnatura akt II K 882/12

I. **utrzymuje** w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

II. **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. S. – Kancelaria Adwokacka w Ł. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem i 60/100) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. **zwalnia** skazanego B. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 309/13

UZASADNIENIE

B. B. został skazany:

1. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 16 listopada 2004 r., sygn. akt VI K 426/04, za przestępstwo z art. 157 § 1 kk – popełnione w dniu 8 sierpnia 2004 r. – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 3 (trzech), oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, przy czym Sąd Rejonowy w Łąncucie postanowieniem z dnia 13 października 2005 r., sygn. akt VI Ko 125/05, zarządził skazanemu wykonanie kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 19 maja 2005 r., sygn. akt VI K 141a,b,c,d,e/05, za przestępstwa z art. 280 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 91 § 1 kk – popełnione w dniu 13 marca 2005 r. – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora;

3. prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 14 września 2006 r., sygn. akt VI K 337/06, za przestępstwo z art. 178a § 2 kk – popełnione w dniu 6 lipca 2006 r. – na karę 10 (dziesięciu) miesięcy

ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 35 (trzydziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym, oraz wobec którego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz rowerów na okres 4 (czterech) lat, podanie wyroku do publicznej wiadomości oraz świadczenie pieniężne w kwocie 100,00 zł płatne na rzecz (...) Towarzystwa (...) w R.;

4. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 9 października 2009 r., sygn. akt II K 449/09, za przestępstwo z art.178a § 1 kk i art.244 kk w zw. z art.11 § 2 kk – popełnione w dniu 24 lipca 2009 r. – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, wobec którego orzeczono środek karny w postaci karny prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, świadczenie pieniężne w kwocie 300,00 zł płatne na rzecz Stowarzyszenia (...) oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości, przy czym Sąd Rejonowy w Łańcucie postanowieniem z dnia 13 października 2010 r, sygn. akt II K 449/09, II Wzaw471/09, II Ko 739/10, zarządził skazanemu wykonania kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

5. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt II K 188/10, za przestępstwo z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – popełnione w dniu 5 kwietnia 2010 r. – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, wobec którego orzeczono środek karny w postaci zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi i niemechanicznymi w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat, podanie wyroku do publicznej wiadomości, przy czym Sąd Rejonowy w Łańcucie postanowieniem z dnia 10 września 2012 r, sygn. akt II K 188/10, II Wzaw284/10, II Ko 936/12, zarządził skazanemu wykonanie kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

6. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K 153/12, za przestępstwo z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk w zw. z art.11 § 2 kk – popełnione w dniu 7 lutego 2012 r. – na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata, wobec którego orzeczono środek karny w postaci zakazu kierowania wszelkimi pojazdami niemechanicznymi w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku, świadczenie pieniężne w kwocie 100,00 zł płatne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

7. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 31 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 406/12, za przestępstwo z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk w zw. z art.11 § 2 kk – popełnione w dniu 11 marca 2012 r. – na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, wobec którego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat, świadczenie pieniężne w kwocie 200,00 zł płatne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wnioskiem z dnia 16.11.2012 r. (data wpływu do SR w Łańcucie 21.11.2013 r.) skazany B. B. wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego.

Sąd Rejonowy Łańcucie wyrokiem łącznym z dnia 21 marca 2013 r., sygn. akt II K 882/12 - na podstawie art.85 kk w zw. z art.86 § 1 kk w zw. z art.87 kk w zw. z art.89 § 1 a kk kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego B. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K 153/12 (punkt 6 wyroku łącznego), oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 31 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 406/12 (punkt 7 wyroku łącznego) połączył i orzekł wobec skazanego B. B. karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk w zw. z art. 90 § 2 kk środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych orzeczone w stosunku do skazanego B. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K 153/12 (punkt 6 wyroku łącznego) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 31 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 406/12 (punkt 7 wyroku łącznego) połączył i orzekł wobec skazanego B. B. łącznie środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;

Na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami opisanymi w punktach 1,2,3,4,5 wyroku łącznego;

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. S. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego w całości od zapłaty kosztów sądowych, zaś wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, zaskarżając go w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego a to:

- art. 89 § 1 kk w zw. z art. 69 § 1 , 2 kk poprzez wymierzenie bezwzględnej łącznej kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy jedna z kar podlegających łączeniu jest karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a kara orzeczona w wyroku łącznym pkt 6 zaskarżonego wyroku jest karą 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2, co do której zachodzą przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk i podlega połączeniu z karą ograniczenia wolności.

2. rażącej niewspółmierności kary poprzez wymierzenie skazanemu kary bezwzględnej 6 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy jedna z podlegających łączeniu kar jest karą warunkowo zawieszoną. Orzeczony wyrok łączny nie odpowiada dyrektywom wymiaru kary łącznej oraz nie uwzględnia w należyтым stopniu okoliczności dotyczących osoby skazanego, a mających wpływ na zawieszenie kary łącznej.

Mając powyższe na uwadze autor apelacji wniósł o:

- zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wydanie wyroku łącznego w zakresie w którym spełnione są przesłanki z art. 89 § 1 kk w zw. z art. 69 § 1, 2 kk i wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ewentualnie

- o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łąncucie do ponownego rozpoznania,

- w każdym zaś razie zasądzenie kosztów obrony pełnionej z urzędu za postępowanie odwoławcze według norm przepisanych albowiem koszty obrony nie zostały pokryte w całości, ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie i to w stopniu oczywistym.

Lektura uzasadnienia środka odwoławczego prowadzi do wniosku, że skarżący zarzut rażącej surowości kary opiera na wymierzeniu skazanemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy jedna z podlegających łączeniu kar jest karą warunkowo zawieszoną, a przez to orzeczony wyrok łączny nie odpowiada dyrektywom wymiaru kary łącznej oraz nie uwzględnia w należyтым stopniu okoliczności dotyczących osoby skazanego, a mających wpływ na wymierzenie kary łącznej.

W odniesieniu do tych wywodów skarżącego zauważyć należy, że wymierzając karę łączną w ramach wyroku łącznego sąd może skorzystać przy wymiarze tej kary zarówno z zasady absorpcji, zasady asperacji i zasady kumulacji. Wydając wyrok łączny sąd nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie poszczególnych przestępstw, lecz rozważa przedmiotowo-podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz kładzie nacisk na cele zapobiegawcze

i wychowawcze, jakie kara ma odnieść w stosunku do skazanego.

Wśród unormowań regulujących kwestię procedowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego ustawodawca umieścił przepis art. 571 § 1 kpk, dający sądowi możliwość badania przebiegu procesu resocjalizacji skazanego, poznania jego warunków rodzinnych, majątkowych czy też zebrania informacji dotyczących jego stanu zdrowia. To właśnie te wiadomości wraz z pełną wiedzą sądu wydającego wyrok łączny o przestępstwach popełnionych przez skazanego, których ma dotyczyć to orzeczenie mogą mieć wpływ na wymiar kary łącznej.

Treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że wyjaśnieniu i ocenie tego właśnie zagadnienia Sąd Rejonowy poświęcił należytą uwagę, a wnioski jakie na tej podstawie sformułował są prawidłowe i jako takie nie mogą być skutecznie kwestionowane

Z opinii o skazanym wynika, że w warunkach zakładu karnego zachowuje się w sposób przeciętny. Raz był nagrodzony, a dwukrotnie karany dyscyplinarnie za nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego. W stosunku do przełożonych prezentuje postawę regulaminową i w sposób bezkonfliktowy układa swoje relacje ze współosadzonymi. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. W niewielkim stopniu identyfikuje się ze swoim problemem alkoholowym. Nie brał udziału w zajęciach terapeutycznych. Uczestniczył natomiast w kursie zawodowym.

Stwierdzić również należy, że poza wskazanymi wyżej względami o wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie zadecydowała przede wszystkim analiza powiązań przedmiotowo-czasowych zachodzących pomiędzy przestępstwami, za które został on skazany na poszczególne kary jednostkowe, podlegające połączeniu i będące podstawą orzeczonej kary łącznej.

Zestawienie powyższych okoliczności prowadzi do wniosku, iż orzeczona przez Sąd Rejonowy kara łączna w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnia powyższe okoliczności i jest karą, która spełnia zarówno funkcje wychowawcze, jak i prewencyjne.

Końcowo stwierdzić należy, iż skarżący zdaje się nie dostrzegać, iż całkowitą absorpcję można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego, co w niniejszej sprawie nie ma miejsca.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia przepisów art. 89 § 1 kk i art. 69 § 1 i 2 kk przypomnieć należy – co uczynił także Sąd Rejonowy – że chociaż jedna z kar podlegających łączeniu orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, to możliwe jest orzeczenie kary łącznej bez dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania. Słusznie Sąd I instancji przywołuje pogląd Sądu Najwyższego, że warunki wymierzenia kary pozbawienia wolności w wyniku połączenia kary ograniczenia wolności i kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonych zachodziły jedynie wtedy, gdy istniały podstawy do warunkowego zawieszenia kary łącznej. Powyższa wykładnia pozostawała aktualna do dnia 7 czerwca 2010 roku, ponieważ z dniem następnym przepis art. 89 kk został znowelizowany poprzez dodanie § 1a, zgodnie z którym w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, sąd może w wyroku łącznym orzec kare pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zmiana ta rzutuje także na wykładnię art. 87 kk (wyrok SN z dnia 27 kwietnia 2011 r., II KK 327/10).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 456 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami tego postępowania obciążył Skarb Państwa mając na względzie jego sytuację majątkową.

O kosztach obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) i § 14 ust.1 pkt 5 w z zw. z § 2 ust. 3

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).